

βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" - κατηγορία: "ΤΕΥΧΗ"

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του βερισμού)
12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδελφία;)
17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ»; (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευτικό ΚΓ/23
23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α/1:10)
24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφόρμοζε η πρώτη εκκλησία;)
27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
36ΣΕ. BENNY HINN και ΘΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
39ΣΕ. Η ΕΣΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρικ Τζόινερ)
41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόινερ)
42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-Λατρίας
44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρίας)
49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό
52ΣΕ. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; - Η δύναμη της γλώσσας
53ΣΕ. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΑΛΟΓΟΥΙΝ - HALLOWEEN (Αναβίωση αρχαίας Κελτικής λατρίας)

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ

(Αποκάλυψη Α/1:10)

ποια είναι
η ημέρα του Κυρίου;

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
επιμέλεια - παρουσίαση:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τεύχος
23
έκδοση: 08/2022

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ

ποια είναι η ημέρα του Κυρίου;

συνοπτική ανάλυση στην
ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ, κεφ. Α/1:10

Ανατύπωση 2024

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 1992, 2022

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»

1η έκδοση (αρχική): 05/1992

2η έκδοση: 01/1995

3η έκδοση (βελτιωμένη): 04/2001

Ανατύπωση: 08/2022

αυτοτελές απόσπασμα από το βιβλίο:

"ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ"

ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. κινητό & Viber - WhatsApp:

694 - 49 21 318

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com

alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2

FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS

Filadelfos HOLY BIBLE

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 40- 1

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ

Ποια είναι η ημέρα του Κυρίου;

1. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Οι μεγαλύτερες χριστιανικές ομολογίες, σε ολόκληρο τον κόσμο, πιστεύουν και διδάσκουν ότι, κατά την περίοδο της Καινής Διαθήκης στην οποία βρισκόμαστε (από την ημέρα της Πεντηκοστής και μετά), η «**πρώτη ημέρα**» της εβδομάδας, η οποία μετονομάστηκε σε «**Κυριακή**» είναι ενώπιον του Θεού «**άγια**» (ξεχωριστή), γι' αυτό οι χριστιανοί κατά την ημέρα αυτή θα πρέπει να απέχουν από κάθε εγκόσμια εργασία και να αφιερώνουν την ημέρα αυτή στον Κύριο. Κατά την άποψη αυτή **Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ**, η πρώτη ημέρα της εβδομάδας, είναι **Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ**, που αντικατέστησε το Ιουδαϊκό Σάββατο. Ιστορικά, ο όρος "Κυριακή" πρωτοεμφανίστηκε κατά τον 2ο μ.Χ. αιώνα, αρχικά από τον Ιουστίνo τον Μάρτυρα και αργότερα, τον 4ο μ.Χ. αιώνα, καθιερώθηκε επίσημα από τον Μέγα Κωνσταντίνο με μια σειρά διαταγμάτων.

Οι ακολουθούντες την άποψη αυτή, «στηρίζονται» σε διάφορα εδάφια της Καινής Διαθήκης, προτάσσοντας κυρίως δύο περιπτώσεις, που τις θεωρούν χαρακτηριστικές: **Πρώτον** το γεγονός ότι ο Ιησούς Χριστός αναστήθηκε το πρωί της πρώτης ημέρας της Εβραϊκής εβδομάδας και **δεύτερον** την αναφορά του απόστολου Ιωάννη στην Αποκάλυψη Α/1:10, λαμβάνοντας υπόψη, όχι το πρωτότυπο (θεόπνευστο) αρχαίο Ελληνικό κείμενο, αλλά το κείμενο της **λάθος** μετάφρασης του αρχιμανδρίτη Νεόφυτου Βάμβα, στο οποίο γράφει «*κατά την ΚΥΡΙΑΚΗΝ ημέραν ήλθον εις (έκτασιν) πνευματικήν...*», ενώ το αρχαίο κείμενο λέει «*εγενόμην εν πνεύματι εν τη ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ...*». Στη συνέχεια θα αναφερθούμε ποια είναι η διαφορά μεταξύ των δύο κειμένων (αρχαίου και μετάφρασης).

Το εύλογο ερώτημα που γεννιέται σε κάθε ειλικρινή εκζητητή της αλήθειας είναι: «**Εννοεί πράγματι ο Λόγος του Θεού ότι η ΚΥΡΙΑΚΗ ημέρα, είναι μία από τις επτά ημέρες της εβδομάδας, την οποία πρέπει να ξεχωρίζουμε, ή υπάρχει κάποια άλλη αποκάλυψη της**

Βίβλου για το θέμα αυτό;» Για να δώσουμε σαφή απάντηση στο ερώτημα αυτό, αλλά και ορθή ερμηνεία του Λόγου του Θεού, ώστε να αποφύγουμε να πέσουμε σε λάθη και να βγάλουμε εσφαλμένα συμπεράσματα, θα πρέπει να εξετάσουμε, **τι** γινόταν στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης, **ποια** ήταν η ημέρα του Κυρίου στην περίοδο εκείνη, **γιατί** ο Θεός την έδωσε και **ποια** ήταν η σημασία της, **εάν** καταργήθηκε ή όχι η ημέρα αυτή στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, ή **εάν** μεταφέρθηκε σε κάποια άλλη ημέρα της εβδομάδας. Σε όλες αυτές τις ερωτήσεις θα δοθεί μία απάντηση συνοπτική. Για λεπτομέρειες στο θέμα αυτό συστήνουμε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «**Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ**» (έκδοση 2018 /σελ. 270 - κωδικός 22).

Στη μελέτη αυτή, συχνά θα συναντάμε τις λέξεις "**σάββατο**" και "**Σάββατο**". Δεν είναι διαφορετικές ημέρες ή έννοιες, ούτε πρόκειται για ορθογραφικό λάθος, όταν γράφεται άλλοτε με μικρό "**σ**" και άλλοτε με κεφαλαίο "**Σ**". Επειδή «**Σ(σ)άββατο**» σημαίνει «**ανάπαυση**» (και στις 2 περιπτώσεις, με "σ" ή με "Σ"), **όταν** χρησιμοποιείται ειδικά με την έννοια της 24ωρης ημέρας, συνήθως θα αναγράφεται με κεφαλαίο "**Σ**" και **όταν** χρησιμοποιείται με την καθαρή έννοια της ανάπαυσης θα αναγράφεται με μικρό "**σ**".

2. ΕΒΔΟΜΗ ΗΜΕΡΑ ή ΣΑΒΒΑΤΟ

Μία ημέρα που αναφέρεται περισσότερο από κάθε άλλη ημέρα μέσα στην Αγία Γραφή είναι η «**ημέρα του Σαββάτου**». Γι' αυτό, θα πρέπει να εξετασθεί και η περίπτωση μήπως η «**Κυριακή ημέρα**» στην Αποκάλυψη Α/1:10 αναφέρεται ή σχετίζεται με την ημέρα του Σαββάτου. Στο Μάρκος Β/2:28 γράφει ότι ο Ιησούς είναι ο «**κύριος του Σαββάτου**», που σημαίνει ότι την ημέρα αυτή ο Ιησούς μπορεί να την κάνει ότι θέλει, πλην όμως ο Ιησούς δεν είναι "**ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ του νόμου**", αλλά είναι "**ο ΑΡΧΩΝ του νόμου**". Κατά συνέπεια, το εδάφιο αυτό δεν αποτελεί καθαρή απόδειξη ότι ο απόστολος Ιωάννης αναφερόταν ειδικά στο Σάββατο όταν είπε «*εγενόμην εν πνεύματι εν τη ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ*» (αρχ. κείμενο).

Ο Θεός στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης είχε θεσπίσει **ΕΠΤΑ ΕΤΗΣΙΕΣ ΕΟΡΤΕΣ** (βλ. Λευιτικό ΚΓ/23) και **ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΟΡΤΗ**, την έβδομη ημέρα, την ονομαζόμενη **ημέρα του Σαββάτου**, την οποία ο Θεός την "ξεχώρισε" από όλες τις υπόλοιπες ημέρες. Το Σάβ-

βατο από την αρχή της δημιουργίας του κόσμου δεν ήταν μια κοινή ημέρα, αλλά ήταν μια ξεχωριστή ημέρα και για τον Θεό και για τον άνθρωπο, για τον λόγο αυτό θα πρέπει να εξετάσουμε, γιατί ο Θεός την θέσπισε και ποια ήταν η σπουδαιότητά της κατά την περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης:

(1) **ΓΕΝΕΣΗ Β/2:2-3** «Και είχε συντελεσμένα ο Θεός εις την ημέραν την ΕΒΔΟΜΗΝ τα έργα αυτού, τα οποία έκαμε· και ανεπαύθη την ημέραν την ΕΒΔΟΜΗΝ από πάντων των έργων αυτού, τα οποία έκαμε. Και ευλόγησεν ο Θεός την ημέραν την ΕΒΔΟΜΗΝ και ηγίασεν αυτήν· διότι εις αυτήν ανεπαύθη από πάντων των έργων αυτού, τα οποία έκτισε και έκαμεν ο Θεός».

Εδώ θα πρέπει να διευκρινίσουμε ότι η ημέρα της ανάπαυσης του Θεού ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΚΟΜΑ ΕΚΠΛΗΡΩΘΕΙ, γιατί ο Θεός από τότε που δημιούργησε τον άνθρωπο δεν αναπαύθηκε εξαιτίας της αμαρτίας. Θα εκπληρωθεί όμως στην έβδομη χιλιετηρίδα, που αρχίζει μετά την ένδοξη έλευση του Κυρίου Ιησού στη γη.

(2) **ΕΞΟΔΟΣ Κ/20:8-11** (τέταρτη εντολή): «Ενθυμού την ημέραν του ΣΑΒΒΑΤΟΥ, διά να αγιάζεις αυτήν· έξι ημέρας εργάζου και κάμνε πάντα τα έργα σου· η ημέρα όμως η εβδόμη (είναι) σάββατον Κυρίου του Θεού σου· μη κάμεις (εις ταύτην) ουδέν έργο...

....διότι εις έξι ημέρας εποίησεν ο Κύριος τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς· εις δε την ημέρα την ΕΒΔΟΜΗ κατέπαυσε· διά τούτο ευλόγησε Κύριος την ημέραν του ΣΑΒΒΑΤΟΥ και ηγίασεν αυτήν».

Στα παραπάνω εδάφια αναφέρεται ότι ο Θεός την έβδομη ημέρα αναπαύθηκε από όλα τα έργα Του και την ημέρα αυτή την αγίασε, δηλαδή την ξεχώρισε ("αγιάζω" σημαίνει "ξεχωρίζω"). Στο παρακάτω εδάφιο θα δούμε γιατί ο Θεός το έκανε αυτό.

(3) **ΕΞΟΔΟΣ ΛΑ/37:13-17** «Προσέχετε να φυλάσσετε τα ΣΑΒΒΑΤΑ μου· διότι τούτο (είναι) ΣΗΜΕΙΟΝ μεταξύ Εμού και εσάς εις τας γενεάς σας, διά να γνωρίζετε ότι εγώ (είμαι) Κύριος, ο αγιάζων εσάς· και θέλετε φυλάττει το ΣΑΒΒΑΤΟΝ, διότι είναι ΑΓΙΟΝ εις εσάς· όποιος βεβηλώσει αυτό, θέλει εξάπαντος θανατωθεί ....

...Και θέλουν φυλάττει οι υιοί Ισραήλ το σάββατον, διά να εορτάζουν αυτό εις τας γενεάς αυτών εις ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ....

....Τούτο (είναι) ΣΗΜΕΙΟΝ μεταξύ Εμού και των υιών Ισραήλ διαπαντός...».

Εδώ φαίνεται ακόμα με περισσότερη σαφήνεια ότι ΣΑΒΒΑΤΟ σημαίνει ΑΝΑΠΑΥΣΗ και δόθηκε στον άνθρωπο για ΣΗΜΕΙΟ για να γνωρίζει ότι «ο Κύριος είναι ο αγιάζων αυτόν». Εφόσον ο λαός Ισραήλ τηρούσε το "σάββατο" του Κυρίου, τότε θα υπήρχε μεγάλη ευλογία επάνω στο λαό Του, ο θρόνος του Δαβίδ και η Ιερουσαλήμ θα έμεναν στον αιώνα (βλ. Ιερεμίας ΙΖ/17:24-25). Οι Ιουδαίοι όμως εξέλεξαν το δρόμο της ανυπακοής, γεγονός που είχε τραγικές συνέπειες γι' αυτούς. Όταν καταστράφηκε η ωραία πόλη τους, τότε θυμήθηκαν την προειδοποίηση του Θεού: «Αλλ' εάν δεν μου υπακούσετε, ώστε να αγιάζετε την ημέραν του σαββάτου και να μη βαστάζετε φορτίον, και (εσείς) βάζετε (αυτό) μέσα εις τας πύλας της Ιερουσαλήμ την ημέραν του σαββάτου, τότε θέλω ανάψει πυρ εις τας πύλας αυτής και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Ιερουσαλήμ και δεν θέλει σβησθεί» (Ιερεμίας ΙΖ/17:27).

«Τούτο (είναι) ΣΗΜΕΙΟΝ μεταξύ Εμού και των υιών Ισραήλ διαπαντός» (Εξοδος ΛΑ/31:17). Ο Θεός σε κάθε περίπτωση σφραγίζει τον Λόγο Του με τον άνθρωπο κάνοντας μαζί του διαθήκη, που σημαίνει ότι κάνει μαζί του μία συμφωνία και το "σάββατο" είναι η σφραγίδα της υπόσχεσης του Θεού προς τον άνθρωπο, είναι το ΣΗΜΕΙΟ της διαθήκης Του ότι μας αγιάζει: «ΔΕΣΟΝ την μαρτυρίαν, ΣΦΡΑΓΙΣΟΝ τον νόμον μεταξύ των μαθητών μου» (Ησαΐας Η/8:16).

Ο Θεός συνέχεια κάνει διαθήκες με τον άνθρωπο, έκανε με τον Νώε (Γένεση Θ/9:14-17), με τον Αβραάμ (βλ. Γένεση ΙΒ/12:1-3, ΙΓ/13:14-17, ΙΖ/17:2-10, κλπ), με τον λαό Ισραήλ επάνω στο όρος Σινά, διά μεσου του Μωυσή και τέλος έκανε νέα διαθήκη με τον άνθρωπο επάνω στο λόφο του Γολγοθά, όπου τη σφράγισε με το τίμιο αίμα του Ιησού, του αναμάρτητου Υιού Του.

3. ΤΙ ΓΙΝΟΤΑΝ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Το κύριο χαρακτηριστικό της εποχής του Ιησού, όπως πολύ γλαφυρά την περιγράφουν οι συγγραφείς των Ευαγγελίων είναι ότι οι Ιουδαίοι είχαν πέσει σε μεγάλο τυπικισμό, έχοντας προσθέσει πλήθος ανθρωπίνων διατάξεων, με αποτέλεσμα, αντί η τήρηση της ημέρας του Σαββάτου να είναι γι' αυτούς πνευματική κατάπαυση, ήταν ένα βαρύ φορτίο. Ζούσαν μόνο για το "σάββατο" και κατέκριναν με το

παραμικρό αυτούς, που (κατά τη γνώμη τους) παρέβαιναν την εντολή του Θεού για την ημέρα του Σαββάτου. Οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι ερχόντουσαν συχνά σε μεγάλη αντιπαράθεση με τον Ιησού και τους μαθητές Του, κατηγορώντας τους ότι παραβαίνουν την εντολή του Θεού για το "σάββατο":

(1) ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΒ/12:1-2 «*Εις εκείνον τον καιρό επορεύετο ο Ιησούς διά των σπαρτών εν ΣΑΒΒΑΤΩ· οι δε μαθηταί Αυτού επείνασαν και άρχισαν να αποσπών στάχυα και να τρώγουν. Οι δε Φαρισαίοι ιδόντες (αυτό) είπον προς Αυτόν· Ιδού, οι μαθηταί σου πράττουν ό,τι δεν συγχωρείται να πράττεται το σάββατον».*

Όταν οι Φαρισαίοι κατέκριναν δριμύτατα τους μαθητές του Ιησού, που την ημέρα του Σαββάτου έκοψαν στάχυα και έφαγαν, ο Ιησούς τους είπε κάτι πολύ απλό, για να τους δείξει την πνευματική τους γύμνια, καθόσον οι ίδιοι διδάσκαλοι του νόμου του Θεού, δεν γνώριζαν το νόμο: «*ΔΕΝ ΔΙΑΒΑΣΑΤΕ τι έκανε ο Δαβίδ, όταν πείνασε, αυτός και εκείνοι οι οποίοι ήσαν μαζί του; (ΔΕΝ ΔΙΑΒΑΣΑΤΕ) πώς εισήλθε μέσα εις τον οίκο του Θεού και έφαγε τους άρτους της προθέσεως, τους οποίους δεν του επιτρεπόταν να φάει, ούτε και εκείνοι οι οποίοι ήσαν μαζί του, παρά μόνον οι ιερείς; Ή, ΔΕΝ ΔΙΑΒΑΣΑΤΕ εις τον νόμον, ότι κατά τα σάββατα οι ιερείς βεβηλώνουν το σάββατον μέσα εις το ιερόν, και είναι αθώοι;*» (Ματθαίος ΙΒ/12:3-5 /βλ. Α' Σαμουήλ ΚΑ/21:6, Έξοδος ΚΕ/25:30).

(2) ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΒ/12:10-12 «*Ήτο άνθρωπος έχων την χείρα ξηράν· και ερώτησαν Αυτόν λέγοντες· "Συγχωρείται τάχα να θεραπεύει κάποιος κατά το σάββατον;" διά να κατηγορήσουν Αυτόν. Ο δε (Ιησούς) είπε προς αυτούς· Ποιος άνθρωπος από εσάς θέλει εισθαι, ο οποίος έχων ένα πρόβατον, εάν τούτο πέσει κατά την ημέρα του σαββάτου εις λάκκον, δεν θέλει πιάσει και σηκώσει αυτό; πόσον λοιπόν διαφέρει άνθρωπος (του) προβάτου; ώστε συγχωρείται κατά το σάββατον να αγαθοποιεί κάποιος».*

Η περίπτωση αυτή είναι παρόμοια με την προηγούμενη. Ο Ιησούς θεράπευσε την ημέρα του Σαββάτου κάποιον που είχε "ξηράν χείρα" και δέχθηκε την κριτική των θρησκευτικών αρχόντων, αλλά ο Ιησούς τους απάντησε με σοφία, φέρνοντας ένα παράδειγμα για το τι γίνεται μέσα στην καθημερινότητα του ανθρώπου.

(3) ΛΟΥΚΑΣ ΙΓ/13:10-12,14 «*Εδίδασκε δε (ο Ιησούς) εις μία των*

συναγωγών το ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Και ιδού, κάποια γυνή είχε πνεύμα ασθενείας δεκαοκτώ έτη και ήτο συγκύπτουσα και δεν ηδύνατο παντελώς να ανακύψει. Ιδών δε αυτήν ο Ιησούς, εφώναζε και είπε προς αυτήν· Γύναι, ηλευθερωμένη είσαι από της ασθενείας σου ....Αποκριθείς δε ο αρχισυναγωγος, αγανακτών ότι εις το σάββατον εθεράπευσεν ο Ιησούς, έλεγε προς τον όχλον· Έξι ημέραι είναι, εις τας οποίας πρέπει να εργάζεσθε· εις ταύτας λοιπόν ερχόμενοι θεραπεύεσθε, και όχι την ημέρα του σαββάτου».

Εδώ έχουμε μία ακόμα περίπτωση που ο Ιησούς κατακρίνεται από τον αρχισυναγωγο, επειδή θεράπευσε μια γυναίκα την ημέρα του Σαββάτου, αλλά ο Ιησούς του απάντησε με αυστηρούς λόγους, όπως αναφέρεται στη συνέχεια της περιγραφής (βλ. εδάφια 15-16).

Κάνοντας όλα αυτά ο Ιησούς, ούτε παραβίαζε το Σάββατο, ούτε το καταργούσε, αντίθετα με τις δραστηριότητές Του έδινε ένα τέλος στους δυσβάστακτους νόμους που είχαν θέσει κατά καιρούς οι νομοδιδάσκαλοι Ιουδαίοι, καταστρέφοντας και διαστρεβλώνοντας τον αληθινό αγιασμό του Σαββάτου. Η πρόθεση του Θεού για το "σάββατο" ήταν ο άνθρωπος να "αναπαύεται" στην άγια παρουσία Του. Ο Ιησούς Χριστός, ως "κύριος και άρχοντας του Σαββάτου" καλεί το λαό Του να ακολουθήσουν το παράδειγμα Του και η ανάπαυση του Σαββάτου να είναι η "τρυφή" τους, η πνευματική απόλαυσή τους.

4. Η ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΡΟΥΣΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ;

Στην επιστολή προς Κολοσσαείς Β/2:16-17 ο Παύλος γράφει: «*Ας μη σας κρίνει λοιπόν μηδείς διά ΦΑΓΗΤΟΝ, ή διά ΠΟΤΟΝ, ή διά λόγον ΕΟΡΤΗΣ, ή ΝΕΟΜΗΝΙΑΣ, ή ΣΑΒΒΑΤΩΝ, τα οποία είναι σκιά των μελλόντων, το σώμα όμως είναι του Χριστού».* Εδώ ο Παύλος αναφέρει πέντε περιπτώσεις (φαγητό, ποτό, λόγος εορτής, νεομηνία, σάββατα), που είναι "σκιά των μελλόντων", είναι τύποι μελλοντικών καταστάσεων. Ανάμεσα σε αυτά, είναι και τα "σάββατα" (πληθυντικός αριθμός) και επειδή "σάββατο" σημαίνει "ανάπαυση", μέσα στην έννοια του "σαββάτου" είναι και όλες οι εορτές, στις οποίες «*ουδέν δουλετικόν έργον*» επιτρεπόταν να γίνεται, ήσαν «*συγκαλέσεις αγίαι*» και ήταν ημέρες ανάπαυσης (σάββατα). Το εβδομαδιαίο όμως σάββατο ήταν σκιά της αληθινής ανάπαυσης του πιστού με το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος.

Ο Ησαΐας προφητικά λέγει: «*Διότι με χείλη ψελλίζοντα και με άλλην γλώσσαν θέλει ομιλεί προς τούτον τον λαόν· προς τον οποίον είπεν, αυτή (είναι) η ανάπαυσις, με την οποίαν δύνασθε να αναπαύσετε τον κεκοπιασμένον, και αυτή (είναι) η άνεσις, αλλ' αυτοί δεν ηθέλησαν να ακούσουν*» (Ησαΐας ΚΗ/28:11-12). Η ανάπαυση που αναφέρει εδώ ο Λόγος του Θεού, δια του προφήτη Ησαΐα, είναι το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος και αυτό φαίνεται καθαρά από την Α' Κορινθίους ΙΔ/14:21, όπου ο Παύλος επαναλαμβάνει τα λόγια αυτά: «*Εις τον νόμον είναι γεγραμμένον ότι δι' ετερογλώσσων και διά ξένων χειλέων θέλω λαλήσει προς τον λαόν τούτον, και ουδέ ούτω θέλουν με εισακούσει, λέγει Κύριος*».

Ο Ιησούς είπε: «*Έλθετε προς με, ΠΑΝΤΕΣ οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας ΑΝΑΠΑΥΣΕΙ...*» (Ματθαίος ΙΑ/11:28). Ο Ιησούς είναι το "σάββατο" του πιστού, είναι η ανάπαυση του πιστού όταν κατοικήσει μέσα μας «*ως Πνεύμα ζωοποιούν*» (Α' Κορινθίους ΙΕ/15:45) και αυτό γίνεται όταν ο πιστός βαπτισθεί με το άγιο Πνεύμα. Αυτή είναι η "ανάπαυση του σαββάτου" του πιστού.

Μέσα στις Πράξεις των Αποστόλων βλέπουμε ότι ο Παύλος πολύ συχνά δίδασκε κατά την ημέρα του Σαββάτου στις συναγωγές των Ιουδαίων, αλλά αυτό το έκανε, **όχι γιατί ο ίδιος τηρούσε το «σάββατο» του νόμου** (της Παλαιάς Διαθήκης), αλλά γιατί οι Ιουδαίοι, εφόσον δεν είχαν δεχτεί τον Ιησού ως Μεσσία, εξακολουθούσαν να ξεχωρίζουν την έβδομη ημέρα του Σαββάτου και να την τηρούν.

Το ότι ο Παύλος δεν τηρούσε το Σάββατο, αυτό φαίνεται καθαρά από τις επιστολές του: «*Άλλος μεν κρίνει μίαν ημέραν αγιωτέραν παρά (άλλην) ημέραν, άλλος δε κρίνει ίσην πάσαν ημέραν. Ας είναι έκαστος πληροφορημένος εις τον ίδιον αυτού νουν. Ο παρατηρών την ημέραν παρατηρεί (αυτήν) ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ, και ο μη παρατηρών την ημέραν ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ δεν παρατηρεί (αυτήν)*» (Ρωμαίους ΙΔ/14:5-6).

Προς την εκκλησία της Γαλατίας, που είχε πέσει σε πολλά λάθη, ο Παύλος γράφει: «*Ημέρας παρατηρείτε και μήνας και καιρούς και ενιαυτούς. Φοβούμαι (διά) εσάς, μήπως ματαιώς εκοπίασα εις εσάς*» (Γαλάτες Δ/4:10-11). Το Σάββατο, όπως και οι υπόλοιπες εορτές, σύμφωνα με τα παραπάνω εδάφια, αλλά και από πολλές άλλες αναφορές της Γραφής (Κολοσσαείς Β/2:16-17) δεν ίσχυε στην εποχή του Παύλου, που σημαίνει ότι είχε εκπληρωθεί ο τύπος του.

Στην επιστολή προς Εβραίους γράφει: «*Ας φοβηθώμεν λοιπόν μηποτε, ενώ μένει (εις ημάς) επαγγελία να εισέλθωμεν εις την ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ Αυτού, φανεί κάποιος από εσάς ότι υστερήθη (αυτής) ...Διότι εισερχόμεθα εις την κατάπαυσιν ημείς οι πιστεύσαντες ...Αρα μένει κατάπαυσις εις τον λαόν του Θεού. Διότι ο εισελθόν εις την κατάπαυσιν αυτού και αυτός κατέπαυσεν από των έργων αυτού, καθώς ο Θεός από των (έργων) εαυτού*» (Εβραίους Δ/4:1-3, 9-10).

Ο Λόγος του Θεού μας προτρέπει να αγωνιζόμαστε να εισέλθουμε στην κατάπαυση του Πνεύματος του Θεού: «*Αρα μένει ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΣ εις τον λαόν του Θεού*» (Εβραίους Δ/4:9). Το αρχαίο κείμενο αντί για τη λέξη "κατάπαυση" χρησιμοποιεί τον όρο "σαββατισμός". Μας προτρέπει ο Λόγος του Θεού, όχι να μπούμε στο "σάββατο", αλλά να μπούμε στον "σαββατισμό". Υπάρχει μεγάλη διαφορά στη γραμματική ερμηνεία των δύο όρων. Ετυμολογικά οι λέξεις που τελειώνουν σε κατάληξη -ισμός εκφράζουν μια κατάσταση, ή μία πίστη, ή ένα σύνολο ανθρώπων με κοινές ιδέες, όπως χριστιανισμός, μωαμεθανισμός, καπιταλισμός, βουδισμός, φασισμός, κομμουνισμός, κλπ.

Ο **σαββατισμός**, δεν είναι κάποια συγκεκριμένη ημέρα της εβδομάδας, δεν είναι η ανάπαυση της έβδομης ημέρας του Σαββάτου, αλλά είναι μια συνεχής κατάσταση, μέσα στην οποία μπαίνουμε και ζούμε μόνο γι' αυτή, είναι μια συνεχής ανάπαυση του πιστού. Μπορεί κάποιος να έχει δυσκολίες και προβλήματα, μπορεί να θερίζει καταιγίδες και θύελλες στη ζωή του, αλλά όταν ζει μέσα στο σαββατισμό του Κυρίου έχει ανάπαυση στο πνεύμα του, έχει χαρά και ειρήνη. **Προσέξτε:** Ο σαββατισμός δεν θα ήταν αναγκαίος στην περίοδο της Καινής Διαθήκης (που βρισκόμαστε τώρα), εάν εμείς εξακολουθούσαμε να τηρούμε την έβδομη ημέρα του Σαββάτου. Άρα η προς Εβραίους επιστολή αναφέρεται στην πνευματική κατάπαυση του πιστού.

Στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης (του νόμου) το **ΣΗΜΕΙΟ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ** του Θεού προς τον λαό Ισραήλ ήταν το «**σάββατο**» (βλ. Έξοδος ΛΑ/31:12-17, κλπ). Στην περίοδο της Καινής Διαθήκης (της χάρις) το **ΣΗΜΕΙΟ ΤΗΣ ΥΠΟΣΧΕΣΗΣ** του Θεού σε όλους πλέον τους ανθρώπους είναι το «**σφράγισμα με το άγιο Πνεύμα της επαγγελίας**» (βλ. Εφεσίους Α/1:13, Δ/4:30, Α' Κορινθίους ΙΔ/14:21-22, Ησαΐας ΚΗ/28:9-13, κλπ). Σήμερα αναπαυόμαστε από τα έργα της σάρκας όταν ο Κύριος μας βαπτίσει με το Πνεύμα Του, γι' αυτό είναι απόλυτα

απαραίτητο και αναγκαίο ο κάθε πιστός να λάβει στη ζωή του την εμπειρία της Πεντηκοστής, γιατί αυτό είναι η εκπλήρωση του «σαββάτου» στη ζωή του.

Ο **ΤΥΠΟΣ** στην Παλαιά Διαθήκη ήταν το «**Σάββατο**», το **ΑΝΤΙΤΥΠΟ** στην Καινή Διαθήκη είναι το «**βάπτισμα εν Πνεύματι αγίω**». Ο εορτασμός της έβδομης ημέρας του Σαββάτου, ούτε καταργήθηκε, ούτε μεταφέρθηκε την επόμενη (πρώτη) ημέρα για να εορτάζεται, όπως πολλοί πιστεύουν, αλλά **ΕΚΠΛΗΡΩΘΗΚΕ** με το βάπτισμα του Πνεύματος, που είναι το αντίτυπον και αυτό θα το δούμε στη συνέχεια με περισσότερες λεπτομέρειες.

5. Η "ΠΡΩΤΗ" ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

- «**Εγενόμην εν πνεύματι εν τη ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ και ήκουσα φωνήν οπίσω μου...**» (Αποκάλυψη Α/1:10 - αρχαίο κείμενο)
- «**Κατά την ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ήλθον εις (έκστασιν) πνευματικήν, και ήκουσα οπίσω μου φωνήν...**» (μετάφραση Ν.Βάμβα)

Τα δύο παραπάνω κείμενα από γραμματική και συντακτική ερμηνεία δεν συμφωνούν μεταξύ τους, καθόσον η μετάφραση του Βάμβα είναι λάθος. Η έκφραση του Βάμβα «**κατά την Κυριακήν ημέραν**», δείχνει σαφώς ότι ο Ιωάννης ήρθε σε έκσταση μια συγκεκριμένη ημέρα της εβδομάδας, την σημερινή Κυριακή. Εάν έγραφε «**κατά την Δευτέραν ημέραν**», τότε θα είχε έρθει σε έκσταση την ημέρα Δευτέρα, και ούτω καθεξής. Είναι αδύνατον να είναι σωστή η άποψη (ερμηνεία) του Βάμβα, καθόσον ιστορικά η πρώτη ημέρα της εβδομάδας ονομάστηκε "Κυριακή" τέλη του 2ου μ.Χ. αιώνα και όταν ο Ιωάννης έγραψε την Αποκάλυψη η ονομασία αυτή ήταν άγνωστη.

Το θεόπνευστο αρχαίο κείμενο λέγει ότι ο Ιωάννης ήρθε πνευματικά «**...εν τη Κυριακή ημέρα**», δηλαδή με το πνεύμα του μπήκε μέσα («**εν τη...**») στην "Κυριακή ημέρα", που σημαίνει ότι μπήκε **μέσα** σε κάποια χρονική περίοδο, που είχε σχέση με την **ημέρα του Κυρίου** (Κυριακή ημέρα) που πολλές φορές αναφέρει η Βίβλος.

Διάφορες χριστιανικές ομολογίες και ομάδες, **στηριζόμενες στο λάθος κείμενο του Βάμβα**, δέχονται ότι ο Ιωάννης στο εδάφιο αυτό, αναφέρεται στην πρώτη ημέρα της εβδομάδας που αργότερα μετονομάστηκε σε Κυριακή και ότι η πρώτη αποστολική εκκλησία άλλαξε την

ημέρα λατρείας του Κυρίου από Σάββατο σε Κυριακή. Η άποψη αυτή, στερείται αξιοπιστίας και αντικειμενικότητας, καθόσον δεν στηρίζεται στο πρωτότυπο αρχαίο κείμενο.

Σε όλες τις περιπτώσεις που ο Βάμβα μεταφράζει «**η ΠΡΩΤΗ της εβδομάδος**», το αρχαίο Ελληνικό κείμενο αναφέρει πάντοτε «**τη μιά των ΣΑΒΒΑΤΩΝ**» ή «**εις μία των ΣΑΒΒΑΤΩΝ**», με μοναδική εξαίρεση στο Μάρκος Ις'/16:9, όπου γράφει «**πρωί ΠΡΩΤΗ σαββάτου**». Αυτό δεν συμβαίνει μόνο με τους **4** συγγραφείς των Ευαγγελίων, που εξιστορούν γεγονότα, που χρονολογικά ανήκουν στην περίοδο του νόμου, προ της Πεντηκοστής, αλλά το ίδιο συμβαίνει στις Πράξεις και στις επιστολές του Παύλου, που γράφτηκαν αρκετά χρόνια μετά την Πεντηκοστή (Πράξεις Κ/20:7, Α' Κορινθίους Ις'/16:1-2). Αυτό έχει μεγάλη ερμηνευτική σημασία, γιατί, εάν καταργήθηκε η **έβδομη** ημέρα του Σαββάτου και μεταφέρθηκε στην **πρώτη** ημέρα της εβδομάδας, θα έπρεπε αυτό να αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη ρητά και καθαρά και όχι καλυμμένα, όπως φανερά συνέβαινε στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης και για το «**σάββατο**».

Στη συνέχεια θα δούμε τα εδάφια που αναφέρονται στην Καινή Διαθήκη για την "**πρώτη**" ημέρα της εβδομάδας (**σύμφωνα με το κείμενο της μετάφρασης του Βάμβα, χρησιμοποιώντας και το αρχαίο κείμενο, όπου είναι αναγκαίο**), τα οποία εδάφια σε καμιά περίπτωση **δεν μας αποδεικνύουν** ότι στην εποχή των αποστόλων η μετέπειτα ονομασθείσα «Κυριακή» ήταν ημέρα ανάπαυσης, την οποία έπρεπε να τηρούν οι πρώτοι χριστιανοί:

01. ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΗ/28:1 «*Αφού δε επέρασε το ΣΑΒΒΑΤΟΝ, περί τα χαράγματα της πρώτης (ημέρας) της εβδομάδος, ήλθε Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, διά να θεωρήσουν τον τάφον*».

Το αρχαίο κείμενο γράφει: «**...Οψέ δε ΣΑΒΒΑΤΩΝ τη επιφωσκούσης εις μίαν ΣΑΒΒΑΤΩΝ ήλθεν Μαρία η Μαγδαληνή....**».

02. ΜΑΡΚΟΣ Ις'/16:1-2 «*Και αφού επέρασε το ΣΑΒΒΑΤΟΝ, Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η (μήτηρ) του Ιακώβου και η Σαλώμη αγόρασαν αρώματα, διά να έλθουν και (να) αλείψουν Αυτόν. Και πολλά πρωί της πρώτης (ημέρας) της εβδομάδος (αρχαίο: "τη μιά των ΣΑΒΒΑΤΩΝ") έρχονται εις το μνημείον, ότε ανέτειλεν ο ήλιος...*».

03. ΜΑΡΚΟΣ Ις'/16:9 «*Αφού δε ανέστη (ο Ιησούς) το πρωί της πρώτης της εβδομάδος (αρχαίο: "ΠΡΩΤΗ σαββάτου"), εφάνη πρώτον εις την Μαρίαν την Μαγδαληνήν...*»

04. ΛΟΥΚΑΣ ΚΔ/24:1 «*Και το μεν ΣΑΒΒΑΤΟΝ ησύχασαν κατά την εντολήν, την δε πρώτην (ημέραν) της εβδομάδος (αρχαίο: "τη δε μιά των ΣΑΒΒΑΤΩΝ"), ενώ ήτο όρθρος βαθύς, ήλθον εις το μνήμα φέρουσαι τα αρώματα τα οποία ητοίμασαν».*

05. ΙΩΑΝΝΗΣ Κ/20:1 «*Την δε πρώτην της εβδομάδος (αρχαίο: "τη δε μιά των ΣΑΒΒΑΤΩΝ"), Μαρία η Μαγδαληνή έρχεται εις το μνημείον το πρωί, ενώ ακόμη ήτο σκότος, και βλέπει τον λίθον σηκωμένον εκ του μνημείου....»*

06. ΙΩΑΝΝΗΣ Κ/20:19 «*Το εσπέρας λοιπόν της ημέρας εκείνης της πρώτης της εβδομάδος (αρχαίο: "τη μιά ΣΑΒΒΑΤΩΝ"), ενώ αι θύραι ήσαν κλεισμένα, όπου οι μαθηταί ήσαν συνηγμένοι διά τον ΦΟΒΟΝ των Ιουδαίων, ήλθεν ο Ιησούς και εστάθη εις το μέσον, και λέγει προς αυτούς· Ειρήνη υμίν».*

Οι μαθητές είχαν συγκεντρωθεί την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, **όχι για να λατρεύσουν τον Κύριο**, άλλωστε δεν γνώριζαν ακόμα ότι είχε αναστηθεί (Ιωάννης Κ/20:20-25), ούτε πίστεψαν τις γυναίκες που τους ανήγγειλαν την ανάστασή Του, αντίθετα τις θεώρησαν "φλύαρες" (βλ. Λουκάς ΚΔ/24:11, Μάρκος Ις'/16:11). Οι μαθητές είχαν συγκεντρωθεί «**διά τον φόβον των Ιουδαίων**». Εκεί τους εμφανίστηκε για πρώτη φορά ο Ιησούς, απόντος του Θωμά. Η ίδια σκηνή επαναλαμβάνεται μετά από μία εβδομάδα, πάλι την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, παρόντος και του Θωμά (Ιωάννης Κ/20:26).

07. ΠΡΑΞΕΙΣ Κ:7 (ένα μοναδικό εδάφιο στις Πράξεις)

«*Και τη ΠΡΩΤΗ (ημέρα) της εβδομάδος ενώ οι μαθηταί ήσαν συνηγμένοι διά την κλάσιν του άρτου, ο Παύλος διελέγετο προς αυτούς, μέλλων να αναχωρήσει τη επαύριον, και παρέτεινε τον λόγον μέχρι μεσονυκτίου».* Το αρχαίο κείμενο γράφει: «**Εν δε τη μιά των ΣΑΒΒΑΤΩΝ συνηγμένων ημών κλάσαι άρτον ο Παύλος διελέγετο αυτοίς, μελλων εξιέναι τη επαύριον....».**

Το παραπάνω εδάφιο, είναι το μοναδικό στις Πράξεις των Αποστόλων που αναφέρεται στην "πρώτη" ημέρα της εβδομάδας ("τη μιά των Σαββάτων") και πολλοί το θεωρούν σαν ένα ισχυρό επιχείρημα για να υποστηρίξουν ότι η σημερινή «**Κυριακή**» είναι η «**ημέρα του Κυ-**

ρίου» στην περίοδο της Καινής Διαθήκης. Εκείνο που είναι βέβαιο και που μπορεί να το διαπιστώσει ο κάθε αναγνώστης είναι ότι η ημέρα αυτή αναφέρεται στις Πράξεις σαν ένα καθαρά **ιστορικό γεγονός** και δεν δίνεται κάποια εντολή, ώστε να τηρείται από τις τοπικές εκκλησίες. Ολόκληρο το Κ/20 κεφάλαιο των Πράξεων έχει ιστορικό χαρακτήρα, περιγράφοντας τις μετακινήσεις και τα διάφορα γεγονότα που αφορούν τον Παύλο και τους ακολούθους του, οι οποίοι από τους Φιλίππους, μετά από πορεία 5 ημερών, έφθασαν στην Τρωάδα, όπου παρέμειναν για 7 ημέρες (Πράξεις Κ/20:6). Εκεί γινόντουσαν καθημερινά συναθροίσεις και την τελευταία ημέρα **που συνέπεσε** να είναι η ΠΡΩΤΗ ημέρα της εβδομάδας, ο Παύλος πρότεινε να έχουν και "κλάση του άρτου".

Το αρχαίο κείμενο γράφει «*συνηγμένων ΗΜΩΝ κλάσαι άρτον*», που το "ημών" σημαίνει ότι η πρωτοβουλία να έχουν στην τελευταία συναθροίση και κλάση του άρτου ήταν του Παύλου και των συνεργατών του. Ένας σοβαρός μελετητής, δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση, να στηριχθεί στο γεγονός αυτό και να το θεωρήσει σαν ένα ισχυρό επιχείρημα ότι υπήρχε συνήθεια στην τοπική εκκλησία της Τρωάδας να συναθροίζονται και να κόπτουν τον άρτο κάθε "πρώτη" της εβδομάδας. Αλλωστε ο Παύλος παρέτεινε τον λόγο μέχρι αργά το μεσονύχτιο, με αποτέλεσμα να κόψουν τον άρτο, μετά το περιστατικό που συνέβηκε με τον Εύτυχο, ο οποίος νύσταξε, έπεσε από το 3ο πάτωμα και πέθανε, αλλά κατέβηκε ο Παύλος, προσευχήθηκε και επανήλθε ο νέος στη ζωή. Μετά ο Παύλος «*ανέβη και έκοψεν άρτον και εγεύθη και ώμίλησεν ικανώς μέχρι της αυγής· μετά ταύτα ανεχώρησε*» για τον Άσσο και μετά για Μυτιλήνη (Πράξεις Κ/20:11-14).

08. Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Ις'/16:1-2 (μοναδικό εδάφιο στις Επιστολές)

«*Περί δε της συνεισφοράς της υπέρ των αγίων, καθώς διάταξα εις τας εκκλησίας της Γαλατίας, ούτω κάμετε και εσείς. Κατά την πρώτην της εβδομάδος (αρχαίο: "κατά μίαν ΣΑΒΒΑΤΟΥ"), έκαστος από εσάς ας εναποθέτει παρ' εαυτώ θησαυρίζων ό,τι αν ευπορεί, ώστε όταν έλθω να μη συνάγονται τότε συνεισφοραί...»*

Το εδάφιο αυτό δεν αναφέρει τίποτα που να έχει σχέση με τον τρόπο **λατρείας** των πιστών, ή για το **κόψιμο του άρτου**, ή για **απόχή από την εργασία**, ή για την **αγιότητα** κάποιας ημέρας της εβδο-

μάδας, ή για κάποιο άλλο θέμα. Απλά ο Παύλος τους είπε να συγκεντρώσουν χρήματα «*παρ' εαυτώ*», στο σπίτι τους και όχι στην τοπική τους εκκλησία, ώστε όταν θα πήγαινε στην Κόρινθο θα τα έπαιρνε για να τα δώσει στους οικονομικά δοκιμαζόμενους αδελφούς της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ. Η εβδομάδα την εποχή εκείνη τελείωνε την έβδομη ημέρα (Σάββατο) και έτσι την επόμενη ημέρα, που ήταν εργάσιμη (πρώτη ημέρα) μπορούσαν να υπολογίσουν τα έξοδά τους και να βάλουν ένα μέρος στην άκρη για συνεισφορά. Το εδάφιο αυτό δεν καθιερώνει καμιά νέα εντολή, απλά αναφέρει την προτροπή του Παύλου προς τους αγίους της Κορίνθου να συγκεντρώσουν χρήματα, κάποια συγκεκριμένη ημέρα, που τους διευκόλυνε. Δεν μπορούμε λοιπόν να στηρίξουμε στο εδάφιο αυτό ότι καθιερώθηκε η πρώτη ημέρα της εβδομάδας (η σημερινή Κυριακή) σαν επίσημη ημέρα του Κυρίου.

6. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ

Η πλειοψηφία των ανθρώπων των μεγάλων χριστιανικών δογμάτων και ομολογιών δέχεται ότι ο εορτασμός του Ιουδαϊκού Σαββάτου, η έβδομη ημέρα της εβδομάδας, στην μετά Χριστό περίοδο της Καινής Διαθήκης μεταφέρθηκε στην πρώτη ημέρα της εβδομάδας, η οποία μετονομάστηκε "**Κυριακή**", ερμηνεύοντας ότι έλαβε αυτή την ονομασία από τη λέξη "**Κύριος**" (εννοώντας τον Κύριο Ιησού). Μία μεγάλη μερίδα πιστών, που είναι εξοικειωμένοι με τον Λόγο του Θεού δέχονται αυτή την άποψη, στηριζόμενοι στο κείμενο της μετάφρασης του Ν.Βάμβα που λέγει: «*Κατά την ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ήλθον εις (έκστασιν) πνευματικήν, και ήκουσα οπίσω μου φωνήν μεγάλην ως σάλπιγγος...*» (Αποκάλυψη Α/1:10). Αναφέρθηκε ότι το εδάφιο αυτό είναι λάθος μεταφρασμένο και πολλοί πιστοί, είτε από άγνοια, είτε επειδή στηρίζει τη δογματική τους θέση, στηρίζονται στην έννοια της **λάθος μετάφρασης** και όχι στη διαφορετική ορθή διατύπωση του θεόπνευστου αρχαίου Ελληνικού κειμένου. Σύμφωνα με τους υποστηρικτές της άποψης αυτής ο απόστολος Ιωάννης, ευρισκόμενος στην Πάτμο, «**κατά την Κυριακή ημέρα**», είδε τις οράσεις που περιγράφει.

Το αρχαίο κείμενο λέγει «*εγενόμην εν πνεύματι εν (=μέσα) τη Κυριακή ημέρα*», δηλαδή ο Ιωάννης «*ήλθε πνευματικά εις την ημέρα του Κυρίου*». Ο Κύριος Ιησούς που του έδωσε την αποκάλυψη αυτή, του φανέρωσε τα γεγονότα που θα συνέβαιναν στην "δική Του" ημέρα,

του αποκάλυψε "τι μέλλει γενέσθαι", γι αυτό και οι περιγραφές του Ιωάννη αναφέρονται σε γεγονότα που ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΣΥΜΒΕΙ, πρόκειται για γεγονότα που θα συμβούν μετά την αρπαγή της εκκλησίας του Ιησού και έχουν σχέση με την εμφάνιση του Αντίχριστου στην παγκόσμια πολιτική σκηνή, την επταετή διακυβέρνηση του κόσμου από αυτόν, την ένδοξη έλευση του Ιησού και τη βασιλεία Του επί της γης. Για λεπτομέρειες στα θέματα αυτά, συστήνουμε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «**ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ**» (κωδικός 03), .

Το ότι η έκφραση της Γραφής "**Κυριακή ημέρα**" δεν αφορά σε καμιά περίπτωση την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, τη σημερινή Κυριακή, αυτό φαίνεται πολύ καθαρά από το γεγονός ότι η πρώτη αποστολική εκκλησία, **ουδέποτε** χρησιμοποίησε την ονομασία "Κυριακή", τουλάχιστον στους 2 πρώτους αιώνες. Μέσα στις Πράξεις των Αποστόλων και στις επιστολές βλέπουμε να χρησιμοποιείται μόνο ο όρος "**πρώτη ημέρα**" της εβδομάδας ("**μία των σαββάτων**" /αρχαίο κείμενο). Σταμάτησε να ονομάζεται "πρώτη ημέρα", όταν η εκκλησία του Χριστού, με την πάροδο του χρόνου, εξέκλινε από τις αλήθειες του Λόγου του Θεού και υιοθέτησε πλήθος αρχαίων δοξασιών.

Τόσο ο απλός λαός, όσο και οι εκκλησιαστικοί πατέρες, δεχθηκαν τη χριστιανική πίστη, ενώ πριν ήσαν ειδωλολάτρες και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα πολλά ειδωλολατρικά ήθη, έθιμα και δοξασίες να διεισδύσουν σταδιακά μέσα στην εκκλησία και να αποκλίνει από την υγιαίνουσα διδασκαλία της Αγίας Γραφής. Υπάρχουν πολλά αξιόπιστα **ιστορικά στοιχεία**, που καταμαρτυρούν το γεγονός αυτό, όπως είναι τα παρακάτω:

(1) **ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ο ΜΑΡΤΥΣ (114 - 165 μ.Χ.)**

Ο Ιουστίνος στη 2η απολογία του γράφει: «*Κατά την ημέρα που ονομαζόταν Κυριακή όλοι, όσοι ζουν στη χώρα, συγκεντρώνονται σε ένα μέρος ....Η Κυριακή είναι η ημέρα που, όλοι εμείς οι χριστιανοί, τηρούμε σαν κοινή ημέρα συναθροίσεως και λατρεύουμε τον Θεό, ΓΙΑΤΙ αυτή την ημέρα Ο ΘΕΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ και ο Κύριος ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, ο σωτήρας μας, την ίδια αυτή ημέρα, την Κυριακή ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΕ. Σταυρώθηκε, πριν το Σάββατο, που ήταν η **ημέρα του ΚΡΟΝΟΥ** και την επόμενη ημέρα, που ήταν η **ημέρα του (Θεού) ΗΛΙΟΥ** και η οποία μετονομάστηκε σε Κυριακή, αναστήθηκε και εμφα-*

νίστηκε στους μαθητές Του...». Εδώ ο Ιουστίνος χρησιμοποιεί καθαρά ειδωλολατρικούς όρους (ημέρα του θεού ΚΡΟΝΟΥ και ημέρα του ΗΛΙΟΥ).

(2) **ΤΕΡΤΥΛΛΙΑΝΟΣ** (3ος μ.Χ. αιώνας)

Είναι ο πρώτος που αναφέρεται στην **παύση κάθε εγκόσμιας απασχόλησης** κατά την "πρώτη" ημέρα της εβδομάδας. Η απαγόρευση εργασίας ήταν το πρώτο βήμα για την καθιέρωση της ημέρας αυτής σαν την "ημέρα του Κυρίου" στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, αντικαθιστώντας μερικά χρόνια αργότερα το Ιουδαϊκό Σάββατο, την έβδομη ημέρα της Παλαιάς Διαθήκης.

(3) **Μέγας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ** (4ος μ.Χ. αιώνας)

Ο Κωνσταντίνος, έχοντας σαν σκοπό να ενώσει όλους τους πολίτες της απέραντης Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας (χριστιανούς και ειδωλολάτρες) κάτω από ένα ενιαίο πολιτικό και θρησκευτικό σύστημα, ώστε να υπάρχει ενότητα στην αυτοκρατορία, εκδίδει στις 7 Μαρτίου του έτους 321 μ.Χ. διάταγμα για την υποχρεωτική τήρηση της αργίας της πρώτης ημέρας της εβδομάδας, την οποία αποκαλούσε **«Σεβαστή ημέρα του Ηλίου»**, επειδή την ημέρα αυτή οι ειδωλολάτρες λάτρευαν τον θεό Ήλιο.

(4) **Σύνοδος της ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ** (364 μ.Χ.)

Η Σύνοδος αυτή συγκλήθηκε στην Λαοδικεία της Φρυγίας, κατά τα έτη 357 και 368 μ.Χ. και κατά τους περισσότερους το έτος **364 μ.Χ.**, όπου εξέδωσε συνολικά 69 Κανόνες. Στον **29ο** Κανόνα της Συνόδου μετέφερε τον εορτασμό της τήρησης του Σαββάτου στην επόμενη ημέρα, την Κυριακή. Στην περιοδική έκδοση με τίτλο **"Καθολικός Καθρέπτης"** (23 Σεπτ.1983) γράφει: **«Η Καθολική εκκλησία, χίλια και πλέον έτη πριν εμφανισθεί έστω και ένας Διαμαρτυρόμενος, δυνάμει της θείας αποστολής της, ΜΕΤΕΒΑΛΕ την ημέρα της αναπαύσεως από το Σάββατον εις την Κυριακή».**

Αργότερα, όταν εμφανίστηκε το κίνημα των Διαμαρτυρομένων, αυτοί υιοθέτησαν πολλές λανθασμένες δογματικές θέσεις της Καθολικής εκκλησίας, όπως την τήρηση της Κυριακής με όλες τις προεκτάσεις της (ημέρα αργίας, κλπ), την τριάδα, τον νηπιοβαπτισμό, την απόρριψη του βαπτίσματος με το άγιο Πνεύμα, κλπ. Όλα αυτά μπορεί να θεωρηθούν σαν ένας **φόρος υποτέλειας** που πληρώνουν οι Διαμαρτυρόμενοι στην Καθολική εκκλησία, μέσα από την οποία βγήκαν.

(5) **Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΗΛΙΟΥ**

Οι ειδωλολάτρες αποκαλούσαν την πρώτη ημέρα της εβδομάδας **«ημέρα του θεού Ήλιου»** και στα Λατινικά είχε την ονομασία **«DIE DOMINICA»**, που κατά γράμμα σημαίνει **«ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ»** (από το "DIE"=ημέρα και το "DOMINICUS"=Κύριος) και την ορολογία αυτή τη χρησιμοποίησαν μεταγενέστερα και οι εκκλησιαστικοί πατέρες, για λόγους σκοπιμότητας κυρίως, δηλαδή για να προσελκύσουν στη χριστιανική πίστη τους ειδωλολάτρες, οι οποίοι την ημέρα εκείνη λάτρευαν τον Περσικό θεό Μίθρα που είναι ο θεός Ήλιος και το Φρυγικό θεό Άττη. Έτσι με την πάροδο του χρόνου, η πρώτη ημέρα της εβδομάδας έλαβε τρεις διαδοχικές ονομασίες:

- **ΣΕΒΑΣΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.** Επίσης, οι Ρωμαίοι μία φορά το χρόνο, στις 25 Δεκεμβρίου, εόρταζαν τη γέννηση του θεού Ήλιου και ονόμαζαν την ημέρα εκείνη **«γενέθλια ημέρα του αήτητου Ήλιου» (DIES NATALIS INVICTI SOLIS).**
- **ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ** (Λατ. Die Dominica).
- **ΚΥΡΙΑΚΗ** (ημέρα) στα Ελληνικά.

(6) **ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΟΡΟΛΟΓΙΕΣ - ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ**

Το ότι η σημερινή ονομασία της πρώτης ημέρας της εβδομάδας σε Κυριακή έχει ειδωλολατρική προέλευση, φαίνεται και από την μέχρι σήμερα διατήρηση και χρησιμοποίηση των ονομασιών **"Σαββάτου"** και **"Κυριακής"** στις διάφορες σύγχρονες γλώσσες του κόσμου. Για παράδειγμα, στην Αγγλική γλώσσα η **6^η** ημέρα της εβδομάδας ονομάζεται **«SATUR-DAY»** (ημέρα του Σατούρνου, δηλαδή του Κρόνου) και η **7^η** ημέρα ονομάζεται **«SUN-DAY»** (ημέρα του Ήλιου). Στη Γερμανική γλώσσα η σημερινή Κυριακή ονομάζεται **«SONG-TAG»** (Sonne=Ήλιος και Tag=Ημέρα).

Όταν ο Ιωάννης λέγει ότι **«εγενόμην εν πνεύματι εν τη ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ»**, λέγει ότι ήρθε με το πνεύμα του μέσα στην ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, ήρθε πνευματικά και είδε όλα εκείνα τα γεγονότα τα οποία θα συμβούν στην τελευταία ημέρα της δημιουργίας του Θεού, στην **7η ημέρα**, που τυπολογικά είναι η **7η χιλιετηρίδα**, όπου ο Θεός θα αναπαυθεί. Τα γεγονότα που ο Ιωάννης είδε για την "ημέρα του Κυρίου" (που με επιθετικό προσδιορισμό ονομάζεται "Κυριακή ημέρα") αρχίζουν με

την αρπαγή της εκκλησίας του Ιησού και θα τελειώσει με τη δημιουργία νέου ουρανού και νέας γης.

Τα γεγονότα που συνετέλεσαν να επέλθει η σταδιακή μετάθεση της ημέρας του Κυρίου από την έβδομη ημέρα (Σάββατο) στην πρώτη ημέρα (Κυριακή) ήσαν:

- (1) **Η επίδραση** της λατρείας του θεού Μίθρα των Περσών και γενικά του **θεού Ήλιου**, που λατρευόταν από τους περισσότερους αρχαίους λαούς, όπως Ελλάδα, Ρώμη, Αίγυπτος, Βαβυλώνα, κλπ. Στην αρχαία Ελλάδα ο θεός Ήλιος ήταν ο Απόλλων.
- (2) **Η τήρηση της ειδωλολατρικής εορτής** του θεού Ήλιου την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, αλλά και η γενέθλια ημέρα του θεού Ήλιου στις 25 Δεκεμβρίου.
- (3) **Το αντί Ιουδαϊκό πνεύμα**, που συνέχεια αυξανόταν μεταξύ των χριστιανών, που είχαν αποστατήσει από την αλήθεια.
- (4) **Η ανάσταση του Ιησού** το πρωί της πρώτης ημέρας, που για τους χριστιανούς της εποχής εκείνης θεωρήθηκε σαν ένα σημαντικό γεγονός και η ημέρα αυτή σαν ημέρα άγιας χαράς.
- (5) **Η επιθυμία των Ρωμαίων αυτοκρατόρων**, Κωνσταντίνου και Θεοδοσίου, να ενώσουν όλα τα θρησκευτικά στοιχεία σε ένα κοινό θρήσκευμα.
- (6) Η σταδιακή αποστασία της εκκλησίας από την υγιαίνουσα διδασκαλία του Ιησού Χριστού και των αποστόλων.

7. Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ

«*Εγενόμην εν πνεύματι εν τη ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ...*» (Αποκάλυψη Α/1:10). Αναφέρθηκε. Λέγοντας ο Ιωάννης τη φράση «**Κυριακή ημέρα**», δεν αναφέρεται σε κάποια συγκεκριμένη ημέρα της Εβραϊκής εβδομάδας, αλλά αναφέρεται στην «**ημέρα του Κυρίου**», η οποία καλύπτει ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, το οποίο ΑΡΧΙΖΕΙ με την αρπαγή της νύμφης εκκλησίας του Ιησού (βλ. Α' Θεσσαλονικείς Δ/4:13-18, Α' Κορινθίους ΙΕ/15:51-56, κλπ) και ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ με τη δημιουργία νέας γης και νέου ουρανού (Αποκάλυψη ΚΑ/21:1-2).

Για την καλύτερη γραμματική και συντακτική ερμηνεία και σημασία της έννοιας της λέξης "**Κυριακή**", την μετατρέπουμε από ε-

πίθετο (δηλαδή "**Κυριακός, -κή, -κό**") σε **ουσιαστικό** (δηλαδή "**Κύριος, Κυρίου**", κλπ), όπως γίνεται στην Ελληνική γλώσσα και σε άλλες περιπτώσεις, στις οποίες χρησιμοποιούμε την κτητική μιας φράσης για να δώσουμε έμφαση σε κάποιο γεγονός. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι ολόκληρη η Καινή Διαθήκη, αλλά και η Αποκάλυψη, έχει γραφτεί απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, γεγονός που καθιστά αξιόπιστη κάθε γραμματική και συντακτική ερμηνεία του θεόπνευστου κειμένου. Στη συνέχεια αναφέρουμε μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις, όπου το ίδιο γεγονός αναφέρεται και με επιθετικό προσδιορισμό και ως ουσιαστικό:

Κυριακός Δείπνος	=	Δείπνος του Κυρίου
Κυριακό Σχολείο	=	Σχολείο του Κυρίου
Κυριακή Προσευχή	=	Προσευχή του Κυρίου
Βιβλική Αλήθεια	=	Αλήθεια της Βίβλου
Βιβλικό Θέμα	=	Θέμα της Βίβλου
		άρα
Κυριακή Ημέρα	=	Ημέρα του Κυρίου

Είτε λοιπόν πούμε «**ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ**», είτε πούμε «**ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ**», αναφερόμαστε στα προφητικά γεγονότα των εσχάτων καιρών, τα οποία θα γίνουν στην ημέρα του Κυρίου.

Όλα τα εδάφια της Παλαιάς Διαθήκης, που αναφέρονται στην **ημέρα του Κυρίου**, έρχονται σε πλήρη συμφωνία με την **Κυριακή ημέρα** της Καινής Διαθήκης και ειδικότερα με τα γεγονότα που αναφέρονται στην Αποκάλυψη. Τα παρακάτω εδάφια από την ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ και από την ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ αναφέρονται στην "**Κυριακή ημέρα**" και πιο αναλυτικά αναφέρονται στην αρπαγή της εκκλησίας, στη μεγάλη θλίψη, στη μάχη του Αρμαγεδδώνα, στην ένδοξη έλευση του Ιησού, στη βασιλεία του Ιησού επί της Γης, στην καταστροφή του κόσμου και τέλος στη δημιουργία νέου ουρανού και νέας γης:

ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ζαχαρίας ΙΒ/12:8-10, ΙΔ/14:1-5,7-10, **Ιωήλ** Α/1:15, Β/2:1-2,11,31, Γ/3:2-12, **Σοφονίας** Α/1:7, 14-16, **Ησαΐας** Β/2:12, ΙΓ/13:6-10, **Αμώς** Ε/5:16-10, **Αβδιού** εδ.15, **Ιερεμίας** Μς'/46:10, κλπ.

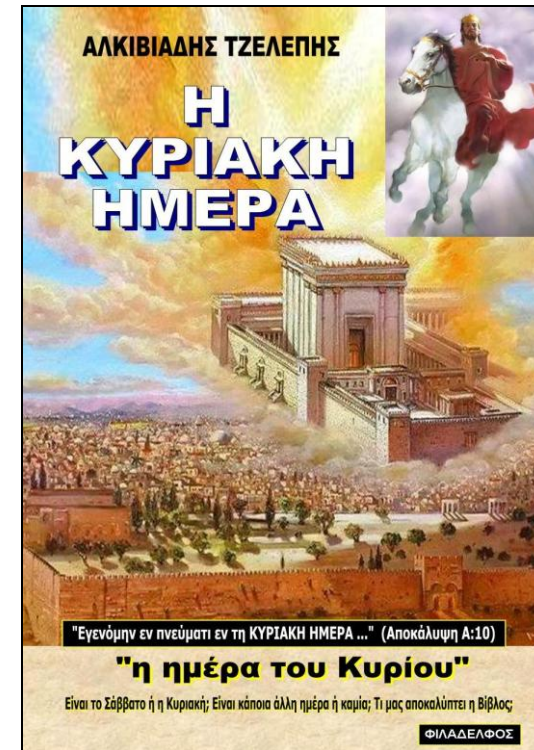
ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Πράξεις Β/2:4-20, Α' Θεσσαλονικείς Ε/5:2-3, Β' Θεσσαλονικείς Β/2:1-3, Α' Κορινθίους Α/1:7-8, Β' Κορινθίους Α/1:14, Β' Πέτρου Γ/3:8-10, Φιλιππησίου Α/1:6,9-10, Β/2:16, κλπ.

Διαβάζοντας κάποιος προσεκτικά, τα παραπάνω εδάφια από την Παλαιά Διαθήκη και από την Καινή Διαθήκη θα διαπιστώσει ότι κατά βάση τα γεγονότα αυτά είναι **προφητικά** και δεν έχουν ακόμα εκπληρωθεί στο σύνολό τους, όλα αφορούν **την ημέρα του Κυρίου** την μεγάλη και την επιφανή. Οι εκφράσεις «η ημέρα του ΚΥΡΙΟΥ», ή «η ημέρα του ΧΡΙΣΤΟΥ», ή «η ημέρα ΕΚΕΙΝΗ», ή «η ημέρα του ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ», ή «η ΚΥΡΙΑΚΗ ημέρα», ή οποιαδήποτε άλλη ονομασία χρησιμοποιείται από τον θεόπνευστο Λόγο του Θεού, αναφέρονται στα γεγονότα που θα λάβουν χώρα **από** την αρπαγή της εκκλησίας **μέχρι** τη δημιουργία νέου ουρανού και νέας γης.

«*Εγενόμην εν πνεύματι εν τη ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ*». Ο Ιωάννης έλαβε από τον ένδοξο και αναστημένο Ιησού την αποκάλυψη των γεγονότων που θα συγκλονίσουν τη γη, όταν το έτος 96 μ.Χ. βρισκόταν εξόριστος από τον Ρωμαίο αυτοκράτορα Δομητιανό στη νήσο Πάτμο. Η ιδιαίτερη ημέρα (ή οι ημέρες) της εβδομάδας που ο Ιωάννης έλαβε την αποκάλυψη, εάν δηλαδή ήταν η Πρώτη ημέρα (Κυριακή), ή ήταν Δευτέρα, ή Τρίτη, κλπ, δεν έχει καμιά σχέση με αυτά καθ' εαυτά τα γεγονότα της όρασης. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι ο Ιωάννης «*εγένετο εν πνεύματι*», μεταφέρθηκε δηλαδή με το πνεύμα του στην **ημέρα του Κυρίου**, την οποία και αρχίζει να περιγράφει με λεπτομερείς χαρακτηρισμούς.

Τέλος, θα πρέπει να γνωρίζουμε πως, όταν έλαβε ο Ιωάννης τις αποκαλύψεις, καμιά όραση δεν εκπληρώθηκε κατά τον χρόνο που αυτός ζούσε. Σήμερα, τα τρία πρώτα κεφάλαια της Αποκάλυψης έχουν ήδη εκπληρωθεί και από το 4^ο κεφάλαιο μέχρι το τέλος περιγράφονται γεγονότα, που θα αρχίσουν να ξετυλίγονται μετά την αρπαγή της εκκλησίας του Χριστού (της εκκλησίας της Φιλαδέλφειας).

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 30 - 2

Α' έκδοση: 05/2018 ❖ Σελίδες 270
(αρχική έκδοση 80 σελίδων: 10/1993)

Ποια είναι η **ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ** την οποία αναφέρει ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη Α/1:10, πρόκειται για την "**ημέρα της Κυριακής**", ή πρόκειται για την μελλοντική "**ημέρα του Κυρίου**;" Όταν ο Ιωάννης έγραψε την Αποκάλυψη το 95 μ.Χ. ο όρος "**Κυριακή**" για την πρώτη ημέρα της εβδομάδας ήταν τελείως άγνωστος. Ήταν όμως γνωστός στον ειδωλολατρικό κόσμο, γιατί την πρώτη ημέρα της εβδομάδας λάτρευαν τον θεό Ήλιο και τον Περσικό θεό Μίθρα και την ημέρα αυτή την ονόμαζαν "**Die Dominica**", που σημαίνει "**ημέρα του Κυρίου**" (Dominicus=Κύριος)

Μερικά από τα περιεχόμενα του βιβλίου:

- Η έννοια της λέξης «ΗΜΕΡΑ»
- Η πρώτη αποστολική Εκκλησία τηρούσε την ημέρα του Σαββάτου;
- Τι αναφέρει η Βίβλος για την «**έβδομη ημέρα ή Σάββατο**» και για την «**πρώτη ημέρα**» της εβδομάδας;
- Τι είναι τα «**δύο Σάββατα**;»
- Είναι καλό να τηρούμε σαν «**άγια ημέρα**» το Σάββατο;

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΣΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαρδέλης - 2η έκδοση)

Όλα τα βιβλία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
έχουν αναρτηθεί σε αρχεία pdf
στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

- 1) **SITE:** www.AlkiviadisFiladelfos.com
- 2) **FACEBOOK:** "βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"